

Man vil maaskee sige, at det er tilstrækkeligt at gaae frem paa samme Maade, som nu findes Sted med Hensyn til Hjælpefattene, idet der paa Raad- og Domhuset til en vis Tid henlægges skrevne Rister over dem, der ere satte i Skat; men som Enhver vil kunne forstaae, er man ikke meget tilbøjelig til paa Raad- og Domhuset at tilbringe flere Timer med at gennemlæse disse Rister. Naar man derimod kunde faae dem trykte i sin Stue, vilde Mange vistnok anvende nogen Tid paa at gennemlæse dem, og der vil derefter være Opfordring og Leilighed til for Rigningscommissionen at anmeldte de Ansættelser, man finder urigtige. Det er blevet indvendt mod en saadan trykt Fortegnelse, at den vilde blive temmelig kostbar for Communen; for nogenledes at imødegaae denne Indvendning troer jeg, at man kunde tage den Bestemmelse, at disse Fortegnelser skulle sælges for en ringe Betaling, f. Ex. for 1 Mk. eller saadant. Paa denne Maade vilde man opnaae, at ikke Andre kjøbe den end de, som have i Sindet at læse den, hvorefter der vil følge, at Dplaget af disse trykte Fortegnelser ikke behøver at være saa overordentlig stort; hvad der paa denne Maade indkom for Salget af disse Fortegnelser, vilde dog altid være et Afdrag paa de dermed forbundne Omkostninger. I § 14 er det fremdeles bestemt, at de Skatteyderne, der selv have angivet deres Indtægter til Skat, ikke skulle opføres paa denne Fortegnelse, men denne Bestemmelse kan jeg ikke ansee for rigtig; jeg anser det for rigtig, at det ikke staaer i disse Fortegnelser, at den og den har opgivet sine Indtægter til saa og saa Meget, men maa ansee det for urigtigt; at den Skatteyder, som har brugt Selvangivelse, slet ikke findes paa Fortegnelsen; jeg mener, at hver den Skatteyder, der selv har opgivet sine Indtægter, skal opføres imellem de andre Skatteydere med den Sum, som han selv har angivet, idet hans Angivelse paa den Maade vil undergives Offentlighedens Control. § 14 bestemmer fremdeles, at denne Fortegnelse kan udleveres til enhver Skatteyder, efterat det Fornødne i saa Henseende er meddeelt i de officielle Bekjendtgørelser; men der er Mange, som ikke læse saadanne offentlige Bekjendtgørelser, hvorfor det Hensigtsmæssigste turde være at bestemme,

at denne Fortegnelse i en vis bestemt Tid kunde erholdes udleveret paa Raad- og Domhuset. Det vilde vistnok være meget hensigtsmæssigt, om der i Loven optoges en Bestemmelse om, at disse Fortegnelser skulde være at faae i Tidsrummet fra 1ste til 8de Marts; jeg har nævnt denne Tid, thi da henligger til Efterhyn Risterne over de Valgberettigede til Rigsdagen og Rigsraadet, og jeg kan ikke andet end ansee det for ønskeligt, at alle saadanne Rister kunne være tilgængelige paa een og samme Tid, for at man med den mindste Tidsanvendelse kunde faae saamange af den Slags Sager afgjort som muligt. Blev en saadan Bestemmelse taget, kunde man paa een Dag gaae op paa Raad- og Domhuset, see efter, om man var optaget paa Listen over de Valgberettigede til Rigsdagen og Rigsraadet, og med det Samme faae udleveret Fortegnelsen over Skatteyderne. Man kunde maaskee gjøre den Indvendning herimod, at det vilde være forbundet med Vanskelighed at have Fortegnelsen færdig til den af mig nævnte Tid, men denne Ulempe kunde jo afhjælpes. Det er nemlig bestemt i Lovudkastet, at Enhver kan angive sin Nettoindtægt i det forløbne eller det næstforrige Aar, men det kunde jo forandres derhen, at Indtægten altid skulde ansættes for det næstforrige Aar, og naar det skete, saa vilde man saa betids kunne have det hele Apparat færdigt, at Fortegnelsen kunde foreligge trykt i Begyndelsen af Marts.

Endnu skal jeg kun tilføje Følgende: Loven gaaer ud paa, at de Skatter, der paalignes faste Eiendomme, skulle være saa eensformige som muligt; det Samme er ogsaa ønskeligt for Indkomstskatten, og Loven burde derfor indeholde en Bestemmelse om, at Communalbestyrelsen skulde stræbe hen til, at den Indkomstskat, der paalignedes, i flere Aar blev saa eensformig som muligt. Dette troer jeg ogsaa vilde kunne opnaaes, naar man ved Affattelsen af Communens Budget ikke alene tog Hensyn til, hvorledes Indtægter og Udgifter i et enkelt Aar stillede sig, men hvorledes de sandsynligvis vilde stille sig i en Række af Aar, og derefter saa strax satte Skatten noget høiere eller noget lavere, end den for et enkelt Aar vil udgjøre. Det er jo indlysende, at det for Enhver er af